

ZRÍNYI MIKLÓS

FESZÜLETRE

1.

Sirtál már eleget lám Ariannáért,
Fogyattad könyvedet csak egy Violáért,
Csak meg nem változtál, mint Biblis, semmiért,
Édes Musám, füért és rothandó eszközért.

2.

Hidd ki most magadból könyvedet nagy okért,
Árassz cataractát szemedből méltóért;
Azért, ki körösztfán függött büneidért,
Az ki Istened volt, megholt váltságodért.

3.

Hogy nézhetsz emberre, ember teremője?
Igy téged megcsufolt ő hitetlensége,
Annyi sok vett jókért, mint tenger fővenye,
Mint latrot, mint tolvajt, feszíte körösztre.

4.

Onnan is mutattad, igaz juhász voltál,
Vesztett nyájod után magasról vigyáztál,
Atyádnak vétkekért sokat imádkoztál,
És elfelejtkezni vétkünkről akartál.

5.

Virágzott tested is halálos sebektől,
Ázott az szemed is igen bőv könyvektől,
Szájad megkeserült az mérges ecettől,
Bajt vittál, harcoltál halállal vitézül.

6.

Vitézek Istene, te függsz az körösztfán,
Ki győzedelmes vagy, s ezer sereged van.
Hun karod, fegyvered, hun vitézséged van?
Hun van angyali kar, hun istenséged van?

7.

Hej, mert te ezeket mind fottig letetted,
Égi hatalmadat, nagy istenségedet;
Az emberi testet magadra fölvetted,
Azért hogy hullathasd érettünk véredet.

8.

Azért hogy poklokban, láttad, merültünk volt.
Azért hogy mi lölkünk örökségre megholt,
Szállottál le égből, az hun lakásod volt,
Függöttél körösfán, az kin tested megholt.

9.

O te nagy Jehova, kegyelem forrása,
Kegyelmes Eloim nagy Istennek fia,
Seregek Istene, zsidóknak királyja,
Alfa és Omega, és jók bizodalma!

10.

Látod, mi érdemünk, mint küvön hangyanyom,
Sok bűnünk peniglen, mint levél az fákon,
Mint örvény tengeren, és fővény az parton,
És mennyi madár jár levegőben szárnyon.

11.

De mind ezeknél is nagyobb te kegyelmed,
Annak vége nincsen, s azért bizunk benned.
Mi hasznod féreggel neked törvényközned,
Hatalmot mutatnod, és ránk fegyverkezned?

12.

Száraz polyva ellen, az kit szél elhordoz,
Mutatod erődet, ha ránk haragot hozsz,
Nem illik az harag, Uram, irgalmadhoz,
Nagyobb dücsőséget benne kegyelem hoz.

13.

Uram, nem miértünk, sem mi érdemünkért,
Hanem kegyelmezz meg magad irgalmáért;
Ne legyen heában, hogy fiad ontott vért
Körösfán miértünk, az mi váltságunkért.